

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Udlændinge- og Integrationsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. april 2019
Kontor: Internationalt Politikontor
Sagsbeh: Iren Mirmojtahedi
Sagsnr.: 2019-0032/40-0274
Dok.: 1052466

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 478 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. marts 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

Søren Pape Poulsen

/

Kenny Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 478 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg:

”Hvor mange iranske statsborgere, der ikke kunne udsendes tvangsmæssigt, har i hvert af årene 2017, 2018 og 2019 måttet løslades, efter at myndighederne eller en domstol har konstateret, at frihedsberøvelse i Udlændingecenter Ellebæk eller en anden institution for frihedsberøvede udlændinge ikke har medført, at de indvilgede i at udrejse til Iran?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Udlændingelovens § 36, indeholder en række bestemmelser, som giver mulighed for at anvende administrativ frihedsberøvelse over for udlændinge i forskellige situationer. Frihedsberøvelse kan således bl.a. anvendes til at sikre muligheden for afvisning, for administrativ udvisning, for overførsel eller tilbageførsel i medfør af Dublin-forordningen eller for udsendelse af en udlænding, der i øvrigt ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Herudover indeholder udlændingelovens § 36, stk. 5, og 6, regler, som kan anvendes med henblik på at motivere udlændingen til at medvirke til sin udsendelse. Mens § 36, stk. 5, omhandler udlændinge, der i den konkrete situation nægter at medvirke til at meddele enkeltstående oplysninger eller til indhentning af nødvendige rejsedokumenter, omhandler § 36, stk. 6, udlændinge, der mere generelt nægter at medvirke til udrejsen eller udsendelsen af landet.

Administrativ frihedsberøvelse efter udlændingelovens regler skal ske efter en konkret vurdering og kan alene ske, når mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for bl.a. afvisning og udsendelse.

Rigspolitiet har forstået spørgsmålet således, at der spørges til iranere, der på løsladelsestidspunktet var frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 5, eller 6, (motivationsfremmende frihedsberøvelse).

Rigspolitiet har til brug for besvarelsen indhentet et bidrag fra Nordsjællands Politi, der varetager de landsdækkende operative driftsopgaver bl.a. i relation til udsendelsesområdet.

Nordsjællands Politi har oplyst følgende:

Løsladel- sesår	Hjemmel	Antal per- soner
2017	§ 36, stk. 5	1
2018	§ 36, stk. 6	8
2019		0

Rigspolitiet kan oplyse, at opgørelsen er foretaget på baggrund af træk af den 18. marts 2019 fra Politiets Sagsstyringssystem (POLSAS) og interne sagsstyringsark. Opgørelsen er derfor behæftet med en vis usikkerhed, da politiets interne sagsstyringsark alene føres med henblik på administration af Nordsjællands Politis, Udlændingecenter Nordsjællands, sager om frihedsberøvede udlændinge og ikke med henblik på dannelse af statistik, og idet POLSAS er et journaliserings- og sagsstyringssystem og ikke et egentlig statistiksystem, ligesom tallene ikke er endelige, idet der kan forekomme efterregistreringer.”